

Les propostes culturals d'abril

PROPOSTES CULTURALS. MÀ'sica, cinema i teatre per a tots els gustos.

MÚSICA

Molt bones propostes

Marc Vilanova

Per aquest mes encetem una programació musical que de ben segur farà les delícies de la parròquia manresana amb la Sala Stroika i inaugurarem la tria amb la visita de Joan Miquel Oliver. El mallorquí presentarà el nou treball "Atlantis" amb el seu personal segell d'estils elèctrics i electrònics (dissabte, 7 d'abril, 22 h). Continuarem amb una banda internacional com Asian Dub Foundation, que torna a visitar Manresa en format "sound system" amb l'habitual descàrrega de ritmes que inclou el jungle i el "drum'n'bass", i ofereix un espectacle genuí de nivell molt important (dissabte, 14 d'abril, 23 h). I per acabar el repàs a la sala de concerts, tornen els reconeguts Amics de les Arts, que continuen amb la gira del llarga durada "Un estrany poder", amb què demostren que el país no sembla tenir-ne prou del quartet barceloní (divendres, 20 d'abril, 22 h). Canviant d'espai, ens toca visitar el teatre Kursaal. Per aquest més cal destacar l'homenatge als 50 anys del Grup de Folk, un retrobament amb les melodies i lletres que van acompanyar el jovent a la recta final de franquisme (dissabte, 21 d'abril, 21 h). I per últim recomanarem la visita del osonenc Obeses, amb moltes ganes de mostrar al món l'esperadíssim "Fills de les estrelles", el cinquè disc de la banda d'Arnau Tordera, fidel a la seva filosofia de música complexa, ensucrada i emocionant (divendres, 27 d'abril, 22 h).

CINEMA

"La forma del agua"

Laura Vidal

Un conte d'amor i de pèrdua, la història de la princesa sense veu. Així se'ns presenta l'última i triomfadora pel·lícula de Guillermo del Toro, un relat ambientat durant la guerra freda on Elisa, una senzilla treballadora d'uns laboratoris governamentals, coneix i estableix una impossible però inevitable connexió amb una estranya criatura amfíbia. Som davant d'una nova versió del clàssic «la bellesa es troba a l'interior»? Podria ser, però no. "La forma del agua" va molt més enllà d'això i ens parla de la incomunicació i la solitud a la qual arrosseguem als nostres iguals, però també és un relat d'esperança i de força, la que fan els que mai no tenen veu per a revelar-se contra un destí ja escrit redimint, si és que això és possible, a la resta de cecs conformistes. Amb una estètica summament cuidada del color, la música i la fotografia, el més colpidor és la continguda alhora que hipnòtica interpretació de Sally Hawkins que, sense dir paraula, s'erigeix com la formigueta líder d'aquesta petita revolució, i ho fa acompanyada d'uns secundaris de luxe com Richard Jenkins i especialment Octavia Spencer, que aporten matisos que fan encara la lluita més gran. I tot això ho trobem en un film de "ciència-ficció"? Quan un petit conte deixa entreveure les baixeses de la societat però també els grams d'humanitat que encara hi queden és que som davant d'una gran història: la història de la princesa sense veu.

TEATRE

Teatre necessari

Joan Morros

Poques vegades surto del teatre pensant que aquell muntatge l'hauria de veure tothom. Sovint penso a quin tipus de públic li podria interessar l'obra que acabo de veure, sigui per l'edat, per la

temàtica, pels actors, per la direcció... "El metge de Lampedusa" és en aquest sentit una excepció. És una obra que penso que tothom hauria de veure, independentment de la classe social, del pensament polític, de l'edat... Pietro Bartolo, interpretat pel recentment premiat Xicu Masó, és un metge que exerceix des de fa trenta anys a l'illa italiana de Lampedusa atenent els exiliats que des de les costes africanes naveguen fins a l'illa. Aprofito les pàgines del **Pou** per recomanar-vos aquesta obra, produïda pel Teatre Lliure, que es representarà al teatre Conservatori el dissabte 14 d'abril.